

Optageteknik

Nashville Tuning - Dubbing af guitarer

Ja, vover man sig ud i flere synkrone spader oven i hinanden så skal der altså spilles præcist hvis det ikke skal mudre.

Et alternativ til flere ens spader er at sætte de fire nederste strenge fra et .009, altså D-G-B-E, på i stedet for de fire øverste, altså E-A-D-G, man spillede de første to guitarer med. Så stemmer man som normalt, bare med de fire øverste en oktav oppe, og får så oktaven over i stedet for bare mere af det samme og det lyder ikke af capo-i-12.-bånd som man ellers kan frygte når man ikke har prøvet det. De skal så blendes ind efter smag. Nogle gange er det fedt med meget af dem og andre gange er det kun fedt at man liiige kan ane dem. Der skal stadig spilles præcist men det kan diskret brugt give noget fasthed, in-your-face og sådan noget, ligesom det kan ændre hele sounden hvis man blander meget ind af dem.

Alt efter hvilken stil og smag man har så kan det være meget vanedannende. Andre igen hader det som pesten. Ude i virkeligheden har det været brugt meget mere end nogen har har mærke til, også på meget andet end lige distortionspader. Prøv det på clean guitar også.

-

Ikke at det er den fedeste guitarlyd ever men her er et par Pangea eksempler:

[Time Runs Out](#)

Der er Nashvillespader på hele vejen selvom det er svært at høre. Man kan høre den ene helt tydeligt nede efter soloen godt 3 minutter inde hvor jeg spillede én guitar hvor det er breaket ned og så har ladet en af Nashvillespaderne ligge på et par fills pannet lidt til højre. Det er den ene af de to der ligger hele vejen i resten af nummeret.

[TNT](#)

Her er der i hvert fald Nashville på alle steder hvor guitarerne spiller enkelttoner. Akkorder har så vidt jeg husker alle steder fået lov kun at være de to normalt stemte guitarer, måske med undtagelse af akkorderne i omkvædsriffet hvor de muligvis spiller med.

[@Kizz](#)

Jeg gør selv det at jeg spiller lidt "sloppy" og med vilje ikke laver helt det samme i begge sider. Kun hvis det decideret *lyder upræcist* laver jeg det om. Hvis det bare "lever" så lader jeg det være. Men det kræver selvfølgelig at man kan distingvere mellem de to ting.

[House Of Love](#)

Ikke noget Nashville hér men mere et sksempel på dét med at lade det leve lidt og mere *agere* "to guitarister" end én dubbet guitarist. Jeg spiller de riffs der hører til nummeret og gør det selvfølgelig ordentligt men ellers så må det sq godt være lidt løst. Jeg synes det lyder fedt når det ikke er dén der først er indspillet der "bestemmer" men at man bare fyrer den af på det/de næste spor også. Når man laver det nazi-tight, og gør det ordentligt, så bliver det mere imponerende end fedt efter min mening. Dét kan også være kanon at gå efter, og jeg er også med på at der er mange der er til dét, men jeg bliver personligt lidt hæs i ørerne af performance-rytteri hele tiden.

Når vi taler om at dubbe så er der god mening i nogle gange at være *bevidst loose* omkring det.

Optageteknik

Chorus og delay er to forskellige ting. Chorus indeholder delay, ja, men er et moduleret delay så pitchet altså også skifter lidt. Dét og at skubbe det ene spor lidt i tid for at skabe stereoeffekten har sine egne minusser, synes jeg. Dels er der potentiale for faseknald hvis det er to ens signaler, dels bliver denne "kunstige forskel" i sig selv lidt statisk og dels virker det lidt selvmodsigende at gå efter optimal tightness for så bagefter at kompromittere det ved at forsinke det ene signal. Hvis man gør sådan så er det i min opfattelse mere et udtryk for at man ikke vidste hvad man gik efter da man indspillede guitarene. At gå efter at det skal være superstramt, med den ekstra tid det tager at indspille sådan, og så bagefter synes at man som producer lige må løsne lidt op for det ved at delay den ene side ville pisse mig helt vildt af som guitarist. Det er ligesom at autotune en vokal og så sætte modulation på for at gøre den "levende" igen. Men hey...det er jo mange måder at arbejde på, og jeg har altså også hørt nazi-stramme ting som jeg synes er fedt. Ingen regler uden undtagelser...

Jeg har arbejdet med ambience på guitar også, men har ikke været så vild med det i de lokaler jeg har prøvet. Det kræver efter min mening helt vildt fede lokaler. Ligesom med vokal; Hvis ikke lokalet lyder svinehamrende fedt så må det hellere være stendødt! Jeg har prøvet to ting som jeg syntes var godt (selvom jeg valgte det fra i mix på grund af ambiencen der bare ikke ville spille sammen med mixet). En dynamisk som close mic og en stormembran på 70-80 cm afstand (afhængig af fasehalløj) eller en stormembran bag (eller ved siden af) kabinettet.

Et album som jeg synes lyder supergodt og hvor der er ambience på guitarerne er Eric Claptons "Reptile" (også "Riding With The King" lyder godt, jeg gider bare ikke høre på BB) hvor det lyder som om der er så meget afstand til ambience mikrofonen at faseballade slet ikke er et issue, men *damn* lokalet lyder godt.

Unique solution ID: #1034

Forfatter: :

Sidste opdatering: 2011-10-31 01:49